

РЕШЕНИЕ

№ 43246

гр. София, 29.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в
публично заседание на 11.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **11064** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от М. Б. С., ЕГН [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № GRAM – 1457004 от 04.10.2025г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна Полиция“- СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца. Излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената ЗППАМ. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично, представлява се от адв. Ч., който поддържа жалбата и претендира присъждане на разноски.

Ответникът – младши автоконтрольор в отдел „Пътна Полиция“- СДВР, чрез процесуалния си представител юрк. М. оспорва жалбата и моли за присъждане на разноски в минимален размер. Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 04.10.2025 г. срещу М. Б. С. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУН) GA № 4322956 за това, че на същата дата, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлява личното си МПС БМВ 645 ЦИ с рег. [рег.номер на МПС] , и при номер 66 от извършената проверка се установило, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП на 19.08.2025г. Извършеното

нарушение е квалифицирано по чл. 140, ал. 1, предл. 1 от ЗДвП - водачът управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

На същата дата въз основа на съставения АУАН GA № 4322956 с идентични мотиви със ЗППАМ № GRAM-1457004, младши автоконтрольор в Отдел ПП в СДВР, на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП е приложил спрямо М. Б. С. принудителна административна мярка - временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от шест месеца.

Заповедта е връчена на 04.10.2025 г., а жалбата срещу нея е входирана на 13.10.2025 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП (редакция ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г.) принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. министърът на вътрешните работи на основание чл. 165 от ЗДвП е определил да осъществяват контрол по ЗДвП следните основни структури на МВР: 1. Главна дирекция "Национална полиция"; 2. Главна дирекция "Гранична полиция"-в района на аерогарите; 3. Областните дирекции на МВР и Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/. От своя страна, на основание законовата делегация на чл. 172, ал. 1 ЗДвП директорът на СДВР, със Заповед № 513з-6400/07.07.2023г. /л. 16/, е определил длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП, сред които по т. 1 полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. В такова качество е издадена и оспорената заповед, видно от приложената на л. 43 заповед № 513з-9677/13.09.2024 г. Следователно оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Процесната заповед е в изискуемата писмена форма, като формално съдържа фактически и правни основания за нейното издаване.

Независимо от това, съдът намира, че заповедта е издадена в нарушение на материалния закон.

Нарушението, заради което е приложена процесната ПАМ спрямо жалбоподателя С. е това, че е управлявал автомобил, чиято регистрация била служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, считано от 19.08.2025 г.

Цитираната норма на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП от своя страна в редакцията си до изм., бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г., но действаща към 19.08.2025 г. предвиждала, че служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Т.е. за да произведе действието посочено в ЗДвП, прекратяването е необходимо уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и уведомление от ПП на собственика на пътното превозно средство.

В конкретния случай липсват данни жалбоподателят да е бил уведомен както от Информационния център, така и от органите на „Пътна полиция“ за служебното прекратяване на регистрацията на МПС поради липса на сключена застраховка „Гражданска отговорност“.

Посочената норма на 143, ал. 10 от ЗДвП и тези, с които тя систематично и смислово е свързана са променени и считано от 07.09.2025 и към датата на издаване на процесната ЗППАМ обаче същата вече има друго съдържание, което не изисква уведомление на собственикът на МПС.

Това обаче е така, защото такава уведомление дължи информационния център по чл. 574, ал. 10 от КЗ, считано от 01.08.2025. Нормата чл. 574, ал. 10 от КЗ предвижда, че информационният център уведомява собствениците на превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, и им дава срок 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка.

Според ал. 11, компетентните органи по ал. 1 предприемат мерки за спиране от движение на превозните средства или на средствата за обществен превоз на пътници и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка. Когато в срока по ал. 10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява органа по ал. 1, т. 1 да прекрати регистрацията на превозното средство. В тази връзка Информационният център обменя информация с компетентните държавни органи, които:

1. (изм. – ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 1.08.2025 г.) регистрират превозните средства в Република България;
2. осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата;
3. осъществяват контрол върху лицата, извършващи периодичен преглед за техническата изправност на пътни превозни средства;
4. осъществяват контрол върху обществения превоз на пътници и товари.

Според ал. 12, данните от Информационния център – до доказване на противното, удостоверяват застрахователя, номера на договора за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или "Злополука" на пътниците, началната и крайната дата на покритието, регистрационния номер и номер на рама (шаси) на превозното средство.

По делото няма доказателства обаче и че към дата на издаване на процесната ЗППАМ такова уведомление от информационния център за прекратяване на регистрацията е било изпратено.

Тоест в конкретната хипотеза не е била изпълнена процедурата на уведомяване на водача такава, каквато е станала след 01.08.2025 г./07.09.2025 г. вкл. каквато е била и към 04.10.2025 г. По делото няма доказателства за уведомяването на собственика за прекратената регистрация на МПС поради липса на застраховка ЗГО нито от ответника, нито от Гаранционния фонд, нито от Информационния център, поради което не може да се приеме, че е налице извършено нарушение от него на нормата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, а от жалбоподателя по настоящето дело - на 140, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 175, ал. 3 от същия закон и от там - да се обоснове прилагането на процесната ПАМ на това основание.

Нещо повече, следва да се има предвид, че според представения с преписката АУАН претендираното нарушение е извършено в 16:09 часа на 04.10.2025 г. В 10.04 на 06.10.2025 г., според справка в ИИС на МВР служебната регистрация на автомобила е била вече възстановена, с което обективно нарушението, за преустановяване на което и предотвратяване на други от същия вид е било прекратено. След като това е така е напълно безпредметно отнемането на СУМПС на водача на този автомобил за срок до решаване на въпроса за отговорността му, но не за повече от 6 месеца, тъй като целите на ПАМ са постигнати и продължаването на ПАМ от вида на процесната спрямо него придобива санкционен характер, какъвто не би следвало да има.

По изложените мотиви съдът намира жалбата за основателна, което налага отмяната на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM – 1457004 от 04.10.2025г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна Полиция“ – СДВР.

При този изход на делото е основателна претенцията на жалбоподателя за разноски, каквито му

се следват за внесената държавна такса в размер на 10 лева за образуване на делото и платения хонорара за адвокат в размер на 1000 лева. Поради липсата на изрично наведено от ответната страна възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорара, за съда не е налице процесуалната възможност да намали претендираното възнаграждение служебно, поради което същото следва да бъде присъдено в пълния му размер.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, III отделение, 78 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ЗППАМ № GRAM – 1457004 от 04.10.2025г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна Полиция“-Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на М. Б. С., ЕГН [ЕГН], разноси по делото в размер на 1010,00 /хиляда и десет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. последно от ЗДвП.

Съдия: